

**Протокол от 2003 г. към Международната конвенция от 1992 г. за
учредяването на Международен фонд за обезщетение
при щети от замърсяване с нефт**

ДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ ДЪРЖАВИ ПО НАСТОЯЩИЯ ПРОТОКОЛ,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, Международната конвенция от 1992 г. за гражданска отговорност за щети от замърсяване с нефт (наричана по-долу Конвенция от 1992 г. за отговорността),

КАТО РАЗГЛЕДАХА, Международната конвенция от 1992 г. за учредяването на Международен фонд за обезщетение при щети от замърсяване с нефт (наричана по-долу Конвенция от 1992 г. за фонда),

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ, значението на поддържането на жизнеспособността на международната система за отговорност и обезщетяване при замърсяване с нефт,

КАТО ОТБЕЛЯЗАХА, че максималното обезщетение, което Конвенцията от 1992 г. за фонда предоставя, може да е недостатъчно да покрие потребността от обезщетение при дадени обстоятелства в някои договарящи се държави по тази конвенция,

КАТО ПРИЗНАВАТ, че няколко договарящи се държави по Конвенциите от 1992 г. за отговорността и Конвенциите от 1992 г. за фонда, считат за необходимо да се предоставят спешно допълнителни налични средства за обезщетение, като се създаде допълнителна схема, към която държавите могат да се присъединят, ако желаят,

КАТО ВЯРВАТ, че допълнителната схема трябва да се стреми да осигури пълно обезщетение за потърпевшите щети от замърсяване с нефт, за техните загуби или щети, и трябва да облекчи трудностите, които потърпевшите имат в случаи, когато съществува риск, че сумата на налично обезщетение по Конвенциите от 1992 г. за отговорността и Конвенциите от 1992 г. за фонда ще бъде недостатъчна, за да се изплатят напълно доказани искове, и че в резултат на това Международния фонд от 1992 г. за обезщетение при щети от замърсяване с нефт временно е решил да изплаща само една част от всеки доказан иск,

КАТО СЧИТАТ, че допълнителната схема ще бъде открита за присъединяване само от договарящи се държави по Конвенцията от 1992 г. за фонда,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

По смисъла на настоящия протокол:

1. „Конвенция от 1992 г. за отговорността” означава Международната конвенция от 1992 г. за гражданска отговорност за щети от замърсяване с нефт;
2. „Конвенция от 1992 г. за фонда” означава Международната конвенция от 1992 г. за учредяването на Международен фонд за обезщетение при щети от замърсяване с нефт;
3. „Фонд от 1992 г.” означава Международния фонд от 1992 г. за обезщетение при щети от замърсяване с нефт, учреден съгласно Конвенция от 1992 г. за фонда;
4. „Договаряща се държава” означава договаряща се държава по настоящия протокол, освен в случаите, когато е посочено друго;
5. Когато в настоящия протокол чрез позоваване се включват разпоредби на Конвенцията от 1992 г. за фонда, „Фонд” в тази конвенция означава „Допълнителен фонд”, освен в случаите, когато е посочено друго;
6. „Кораб”, „Лице”, „Корабособственик”, „Нефт”, „Щета от замърсяване”, „Превантивни мерки” и „Инцидент” имат същото значение, като в член I от Конвенцията от 1992 г. за отговорността”;
7. „Облагаем нефт”, „Разчетна единица”, „Тон”, „Гарант” и „Терминални съоръжения” имат същото значение, като в член I от Конвенцията от 1992 г. за фонда, освен в случаите, когато е посочено друго;
8. „Доказан иск” означава иск, който е бил признат от Фонда от 1992 г., или приет като допустим с решение на компетентен съд, обвързващо Фонда от 1992 г. без да подлежи на обикновено преразглеждане, и който би бил напълно обезщетен, ако спрямо този инцидент не са били приложени границите, определени в член 4, параграф 4 от Конвенцията от 1992 г. за фонда;
9. „Събрание” означава събранието на Международния фонд от 2003 г. за обезщетение при щети от замърсяване с нефт, освен в случаите, когато е посочено друго;
10. „Организация” означава Международната морска организация;
11. „Генерален секретар” означава Генералния секретар на организацията.

Член 2

1. С настоящия протокол се учредява допълнителен международен фонд за обезщетение при щети от замърсяване с названието „Допълнителен международен фонд от 2003 г. за обезщетение при щети от замърсяване с нефт” (наричан по-долу „Допълнителния фонд”).

2. Във всяка договаряща се държава допълнителният фонд се признава за юридическо лице, което съгласно законодателството на тази държава може да придобива права и задължения и да бъде страна по дела в съдилищата на тази държава. Всяка договаряща се държава признава директора на допълнителния фонд за законен представител на допълнителния фонд.

Член 3

Настоящият протокол се прилага изключително:

а) за щети от замърсяване, причинени:

(i) на територията на договаряща се държава, включително териториалното ѝ море, и

(ii) в изключителната икономическа зона на договаряща се държава, определена в съответствие с международното право, или ако договарящата се държава не е определила такава зона - в района, намиращ се зад границата и прилежащ към териториалното море на тази държава, определен в съответствие с международното право и простиращ се на не повече от 200 морски мили от изходните линии, от които се измерва ширината на териториалното море;

б) за мерките по предотвратяване или намаляване на такива щети, когато са предприети такива.

ДОПЪЛНИТЕЛНО ОБЕЗЩЕТЕНИЕ

Член 4

1. Допълнителният фонд изплаща обезщетение на всяко лице, което претърпява щети от замърсяване, ако това лице не е било в състояние да получи пълно и съответно обезщетение за доказан иск за такива щети съгласно условията на Конвенцията от 1992 г. за фонда, поради това, че общите щети надвишават, или съществува риск да надвишат, приложимите граници на обезщетение, постановени в член 4, параграф 4 от Конвенцията от 1992 г. за фонда по отношение на всеки един инцидент.

2. а) Съвкупната сума на дължимо от допълнителния фонд обезщетение съгласно настоящия член е ограничена по отношение на всеки отделен инцидент, така че общия размер на тази сума и сумата на действително изплатеното обезщетение

съгласно Конвенцията от 1992 г. за отговорността и Конвенцията от 1992 г. за фонда в обхвата на приложното поле на настоящия протокол не надвишава 750 милиона разчетни единици;

б) сумата от 750 милиона разчетни единици, посочена в параграф 2, буква а), се конвертира в националната валута на държавата на основата на стойността на тази валута в „специални права на тираж“ на датата, определена от събранието на Фонда от 1992 г. за конвертиране на максималната дължима сума съгласно Конвенциите от 1992 г. за отговорността и за фонда.

3. Когато сумата на доказани искове към допълнителния фонд надвишава общата сума на дължимото обезщетение по параграф 2, наличната сума се разпределя по такъв начин, че съотношението между всеки доказан иск и сумата, действително получена от ищеца за обезщетение съгласно настоящия протокол, е еднакво за всички ищци.

4. Допълнителния фонд изплаща обезщетение при доказани искове, определени в член 1, параграф 8, и само във връзка с такива искове.

Член 5

Допълнителният фонд изплаща обезщетение, когато събранието на Фонда от 1992 г. е счело, че общата сума на доказаните искове надвишава, или съществува риск да надвиши съвкупната сума на налично обезщетение по член 4, параграф 4 от Конвенцията от 1992 г. за фонда, и че в резултат на това събранието на Фонда от 1992 г. временно или окончателно е взело решение плащанията да се осъществяват за една част от всеки доказан иск. Събранието на допълнителния фонд взема решение дали и в какъв размер допълнителния фонд да изплати частта от всеки доказан иск, който не е обезщетен съгласно Конвенцията от 1992 г. за отговорността и Конвенция от 1992 г. за фонда.

Член 6

1. При спазване на условията по член 15, параграфи 2 и 3, правата на обезщетение към допълнителния фонд се прекратяват, само ако те са прекратени към Фонда от 1992 г. съгласно член 6 от Конвенцията от 1992 г. за фонда.

2. Всеки иск, предявен към Фонда от 1992 г. се счита за иск, предявен от същия ищец към допълнителния фонд.

Член 7

1. Разпоредбите на член 7, параграфи 1, 2, 4, 5 и 6 от Конвенцията от 1992 г. за фонда се прилагат спрямо искове за обезщетение, заведени срещу допълнителния фонд в съответствие с член 4, параграф 1 от настоящия протокол.

2. Когато е заведен иск за обезщетение при щети от замърсяване срещу корабособственика или неговия гарант в съд, който е компетентен съгласно член IX от Конвенцията от 1992 г. за отговорността, този съд има изключителна компетентност относно всеки иск към допълнителния фонд за обезщетение съгласно разпоредбите на член 4 от настоящия протокол за същите щети. Когато обаче е заведен иск за обезщетение при щети от замърсяване в съд в договаряща се държава по Конвенцията от 1992 г. за отговорността, но не по настоящия протокол, всеки иск срещу допълнителния фонд съгласно член 4 от настоящия протокол по избор на ищеца се завежда или в съд на държава, в която допълнителния фонд има централен офис, или във всеки съд в договаряща се държава по настоящия протокол, който е компетентен съгласно член IX от Конвенцията от 1992 г. за отговорността.

3. Независимо от разпоредбите на параграф 1, когато иск за обезщетение при щети от замърсяване към Фонда от 1992 г. е бил заведен в съд на договаряща се държава по Конвенцията от 1992 г. за фонда, но не по настоящия протокол, по избор на ищеца всеки подобен иск към допълнителния фонд се завежда или в съд на държава, в която допълнителния фонд има централен офис, или във всеки съд в договаряща се държава по настоящия протокол, който е компетентен съгласно параграф 1.

Член 8

1. Ако не е уговорено друго в решение относно разпределението, посочено в член 4, параграф 3 от настоящия протокол, всяко съдебно решение, издадено срещу допълнителния фонд от съд с юрисдикция съгласно член 7 от настоящия протокол, когато е влязло в сила в държавата по произхода, и не подлежи на обикновено преразглеждане в тази държава, се признава и влиза в сила във всяка договаряща се държава при същите условия, както са определени в член X от Конвенцията от 1992 г. за отговорността.

2. Договарящата се държава може да приложи други правила за признаване и влизане в сила на съдебни решения, при условие че изпълнението им ще осигури признаване и влизане в сила на съдебните решения поне в същата степен, както съгласно параграф 1.

Член 9

1. За всяка сума за обезщетение при щети от замърсяване, изплатена от допълнителния фонд в съответствие с член 4, параграф 1 от настоящия протокол, допълнителният фонд придобива чрез замяна правата, които може има обезщетеното по този начин лице съгласно Конвенцията от 1992 г. за отговорността срещу корабособственика или неговия гарант.

2. Допълнителният фонд придобива чрез замяна правата, които може да има лицето, обезщетено от него съгласно Конвенцията от 1992 г. за фонда, срещу Фонда от 1992 г.

3. Нищо в настоящия протокол не накърнява право на обратен иск или замяна на допълнителния фонд срещу лица, различни от посочените в предходните параграфи. Във всички случаи правото на допълнителния фонд на замяна срещу такова лице не е по-малко благоприятно от това на застраховател на лицето, на което е изплатено обезщетение.

4. Без да накърнява други права на замяна или права на обратен иск срещу допълнителния фонд, които могат да съществуват, всяка договаряща се държава или нейна агенция, която е изплатила обезщетение за щети от замърсяване в съответствие с разпоредбите на националното законодателство, придобива права чрез замяна на правата, с които обезщетеното по този начин лице би се ползвало съгласно настоящия протокол.

ВНОСКИ

Член 10

1. Годишните вноски в допълнителния фонд се правят за всяка договаряща се държава от всяко лице, което през календарната година, посочена в член 11, пара 2, букви а) или б) е получило общо количество, надвишаващо 150 000 тона:

а) облагаем нефт в пристанища или терминални съоръжения на територията на тази държава, превозван по море до такива пристанища или терминални съоръжения; и

б) облагаем нефт в инсталации, разположени на територията на тази договаряща се държава, който е превозван по море и е разтоварен на пристанище или терминално съоръжение на недоговаряща се държава, при условие че облагаемия нефт се взема предвид само по силата на настоящата буква при първото получаване в договаряща се държава, след разтоварването му в тази недоговаряща се държава.

2. Разпоредбите на член 10, параграф 2 от Конвенцията от 1992 г. за фонда се прилагат по отношение на задължението да се плащат вноски в допълнителния фонд.

Член 11

1. С оглед определянето на размера на дължимите годишни вноски, ако има такива, и като отчита необходимостта от поддържане на достатъчно ликвидни средства, събранието прогнозира за всяка календарна година под формата на бюджет:

(i) разходи

а) разходи на администрацията на допълнителния фонд през съответната година и дефицит от дейността през предходни години;

б) плащания, които ще бъдат извършени от допълнителния фонд през съответната година за удовлетворяване на искове към допълнителния фонд, дължими съгласно член 4, включително изплащане на предишни заеми, взети от допълнителния фонд за удовлетворяване на такива искове;

(ii) приход

а) излишък от средства от дейността през предходната година, включително и лихви;

б) годишни вноски, ако се изискват за изравняване на бюджета;

в) други приходи.

2. Събранието взема решение за общата сума на вноските, които ще се събират. На основание на това решение, директорът на допълнителния фонд изчислява по отношение на всяка договаряща се държава, за всяко лице, посочено в член 10, сумата на годишната вноска на това лице:

а) доколкото вноската е за уреждане на плащанията, посочени в параграф 1, (i), буква а), на основание на фиксирана сума за всеки тон облагаем нефт, получен в съответната държава от такова лице през предходната календарна година; и

б) доколкото вноската е за уреждане на плащанията, посочени в параграф 1, (i), буква б), на основание на фиксирана сума за всеки тон облагаем нефт, получен в съответната държава от такова лице през календарната година, предхождаща тази, в която е възникнал въпросният инцидент, при условие че тази държава е била договаряща се държава по настоящия протокол на датата, когато е възникнал инцидента.

3. Сумите, посочени в параграф 2, се получават, като съответната обща сума на изискваните вноски се раздели на общия размер на облагаем нефт, получен във всички договарящи се държави през съответната година.

4. Годишната вноска се дължи на дата, която ще бъде определена във вътрешния правилник на допълнителния фонд. Събрание може да вземе решение за друга дата на плащане.

5. При условията, които ще бъдат посочени във финансовия правилник на допълнителния фонд, събранието може да вземе решение да осъществи преводи

между средства, получени в съответствие с параграф 2, буква а) и средства, получени в съответствие с параграф 2, буква б).

Член 12

1. Разпоредбите на член 13 от Конвенцията от 1992 г. за фонда се прилагат за вноски в допълнителния фонд.
2. Самата договаряща се държава може да поеме задължението да плаща вноски в допълнителния фонд в съответствие с процедурата, определена в член 14 от Конвенцията от 1992 г. за фонда.

Член 13

1. Договарящите се държави съобщават на директора на допълнителния фонд данни за доставките на нефт в съответствие с член 15 от Конвенцията от 1992 г. за фонда, при условие обаче че съобщенията, изпращани до директора на Фонда от 1992 г. съгласно член 15, параграф 2 от Конвенцията от 1992 г. за фонда се считат също така за изпратени и съгласно настоящия протокол.
2. Когато договаряща се държава не изпълни задълженията си да подаде данните, посочени в параграф 1 и това доведе до финансова загуба за допълнителния фонд, тази договаряща се държава дължи обезщетение на допълнителния фонд за такава загуба. По препоръка на директора на допълнителния фонд, събранието взема решение дали такова обезщетение се дължи от тази договаряща се държава.

Член 14

1. Независимо от разпоредбите на член 10, по смисъла на настоящия протокол се счита, че във всяка договаряща се държава има минимална доставка на облагаем нефт от 1 милион тона.
2. Когато съвкупното количество облагаем нефт, получено в договаряща се държава, е по-малко от 1 милион тона, договарящата се държава поема задълженията, които биха били възложени съгласно настоящия протокол на всяко лице, което щеше да дължи вноски на допълнителния фонд за получен нефт на територията на тази държава, ако няма отговорно лице за съвкупното количество получен нефт.

Член 15

1. Ако в договаряща се държава няма лице, което отговаря на условията по член 10, тази договаряща се държава по смисъла на настоящия протокол, информира директора на допълнителния фонд за това.

2. Допълнителният фонд не изплаща обезщетение за щети от замърсяване на територията на договаряща се държава, в териториалното ѝ море или в изключителната икономическа зона или пространство, определено в съответствие с член 3, буква а), (ii) от настоящия протокол, за даден инцидент или за мерки по предотвратяване или намаляване на такива щети, когато са предприети такива, докато не са изпълнени задълженията по отношение на тази договаряща се държава за предоставяне на данни на директора на допълнителния фонд за всички години, предхождащи инцидента, съгласно член 13, параграф 1 и параграф 1 от настоящия член. Събрание определя във вътрешния правилник обстоятелствата, при които се счита, че договаряща се държава не е успяла да изпълни задълженията си.

3. Когато временно е било отказано обезщетение в съответствие с параграф 2, обезщетението се отказва за постоянно във връзка с този инцидент, ако не са спазени задълженията за предоставяне на данни на директора на допълнителния фонд съгласно член 13, параграф 1 и параграф 1 от настоящия член, в срок от една година след като директорът на допълнителния фонд е нотифицирал договарящата се държава за това неизпълнение.

4. Всички плащания на дължими вноски в допълнителния фонд се приспадат от дължимото обезщетение на длъжника или от агентите на длъжника.

ОРГАНИЗАЦИЯ И УПРАВЛЕНИЕ

Член 16

1. Допълнителният фонд има събрание и секретариат, ръководен от директор.
2. Членове 17 - 20 и членове 28 - 33 от Конвенцията от 1992 г. за фонда се прилагат за събранието, секретариата и директора на допълнителния фонд.
3. Член 34 от Конвенцията от 1992 г. за фонда се прилага спрямо допълнителния фонд.

Член 17

1. Секретариатът на Фонда от 1992 г., ръководен от директора на Фонда от 1992 г., могат също така да функционират и като секретариат и директор на допълнителния фонд.
2. Ако съгласно параграф 1 секретариатът и директорът на Фонда от 1992 г. също изпълняват и функциите на секретариат и директор на допълнителния фонд, в случай на конфликт на интереси между Фонда от 1992 г. и допълнителния фонд, допълнителният фонд се представлява от председателя на събранието.
3. Директорът на допълнителния фонд, както и назначените от него служители и експертите, които изпълняват задълженията си съгласно настоящия протокол и

Конвенцията от 1992г. за фонда, няма да се считат за противоречащи на разпоредбите на член 30 от Конвенцията от 1992 г. за фонда, приложени с член 16, параграф 2 от настоящия протокол, доколкото те изпълняват задълженията си в съответствие с настоящия член.

4. Събранието се стреми да не взема решения, които са несъвместими с решенията, взети от събранието на Фонда от 1992 г. Ако възникнат различни мнения относно общи административни въпроси, събранието ще се опита да постигне консенсус със събранието на Фонда от 1992 г., в дух на взаимно сътрудничество и като се имат предвид общите цели на двете организации.

5. Допълнителният фонд възстановява на Фонда от 1992 г. всички разходи, възникнали при изпълнението на административни услуги от Фонда от 1992 г. от името на допълнителния фонд.

ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 18

1. При спазване на условията на параграф 4 от настоящия член, съвкупната сума на дължимите годишни вноски за облагаем нефт, получен в една договаряща се държава през една календарна година, не надвишава 20 % от цялата сума на годишни вноски съгласно настоящия протокол за тази календарна година.

2. Ако в резултат на прилагането на разпоредбите на член 11, параграфи 2 и 3 съвкупната сума на дължимите вноски от вносителите в една договаряща се държава за една календарна година, надвиши 20 % от общите годишни вноски, дължимите от всички вносители вноски в тази държава се намаляват пропорционално, така че общите им вноски да се равняват на 20 % от общите годишни вноски в допълнителния фонд за тази година.

3. Ако дължимите вноски от лицата в дадена договаряща се държава се намалят съгласно параграф 2, дължимите от лицата вноски във всички останали договарящи се държави се увеличават пропорционално, така че общата сума на дължими вноски от всички лица, които дължат вноски на допълнителния фонд за въпросната календарна година да достигне общата сума на вноските, определена с решение на събранието.

4. Разпоредбите на параграфи 1 - 3 действат, докато общото количество облагаем нефт, получен във всички договарящи се държави за една календарна година, включително количествата, посочени в член 14, параграф 1, е достигнало 1 000 милиона тона, или докато изтече период от 10 години след датата на влизане в сила на настоящия протокол, което от двете настъпи първо.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 19

Подписване, ратификация, приемане, одобрение и присъединяване

1. Настоящият протокол е открит за подписване от 31 юли 2003 г. до 30 юли 2004 г. в Лондон.
2. Държавите могат да изразят съгласието си да се обвържат с разпоредбите на настоящия протокол чрез:
 - а) подписване без резерва относно ратификация, приемане или одобрение; или
 - б) подписване, подлежащо на ратификация, приемане или одобрение, последвано от ратификация, приемане или одобрение; или
 - в) присъединяване.
3. Само договарящи се държави по Конвенцията от 1992 г. за фонда могат да станат договарящи се държави по настоящия протокол.
4. Ратификация, приемане, одобрение или присъединяване се осъществяват чрез депозиране на официален документ за това при генералния секретар.

Член 20

Информация за облагаем нефт

Преди влизането в сила на настоящия протокол за дадена държава, тази държава съобщава на генералния секретар при подписване на настоящия протокол в съответствие с член 19, параграф 2, буква а), или при депозиране на документ, посочен в член 19, параграф 4 от настоящия протокол, и след това всяка година на дата, която ще бъде определена от генералния секретар, името и адреса на лицето, което е длъжно да прави вноски в допълнителния фонд за тази държава съгласно член 10, както и данни за съответните количества облагаем нефт, получени от такова лице на територията на тази държава през предходната календарна година.

Член 21

Влизане в сила

1. Настоящият протокол влиза в сила три месеца след датата, на която са изпълнени следните изисквания:

а) поне осем държави са подписали протокола без резерва относно ратификация, приемане или одобрение, или са депозирали документи за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване при генералния секретар; и

б) генералният секретар е получил информация от директора на Фонда от 1992 г., че лицата, които ще бъдат длъжни да правят вноски съгласно член 10, са получили през предходната календарна година общо количество най-малко 450 милиона тона облагаем нефт, включително количествата, посочени в член 14, параграф 1.

2. За всяка държава, която подпише настоящия протокол без резерва относно ратификация, приемане или одобрение, или ратифицира, приеме, одобри или се присъедини към настоящия протокол, след като са изпълнени условията по параграф 1 за влизане в сила, протоколът влиза в сила три месеца след датата на депозиране от тази държава на съответния документ.

3. Независимо от разпоредбите на параграфи 1 или 2, настоящият протокол не влиза в сила за дадена държава, докато за тази държава не влезе в сила Конвенцията от 1992 г. за фонда.

Член 22

Първо заседание на събранието

Генералният секретар свиква първото заседание на събранието. Това заседание се провежда възможно най-скоро след влизането в сила на настоящия протокол, но във всеки случай не по-късно от 30 дни след това влизане в сила.

Член 23

Преразглеждане и изменения

1. Организацията може да свика конференция за преразглеждане или изменение на настоящия протокол.

2. Организацията свиква конференция на договарящите се държави с цел преразглеждане или изменение на настоящия протокол, по искане на не по-малко от една трета от всички договарящи се държави.

Член 24

Изменение на границите на обезщетение

1. По искане на не по-малко от една четвърт от договарящите се държави всяко предложение за изменение на границите на суми за обезщетение, постановени в член 4, параграф 2, буква а), се изпраща от генералния секретар до

всички членове на организацията и до всички договарящи се държави.

2. Всяко изменение, предложено и разпространено, както е посочено по-горе, се предава за разглеждане в Юридическия комитет на организацията не по-рано от шест месеца след датата на неговото разпращане.

3. Всички договарящи се държави по настоящия протокол, независимо дали са членове или не на организацията, имат право да участват в работата на юридическия комитет за разглеждане и приемане на измененията.

4. Изменения се одобряват с мнозинство от две трети от договарящите си държави, присъстващи и участващи в гласуването в разширения юридически комитет, както е предвидено в параграф 3, при условие че по време на гласуването присъстват не по-малко от половината договарящи се държави.

5. При разглеждането на предложение за изменение на границите на обезщетение, юридическият комитет отчита опита при инциденти, и по-специално размера на причинените щети от тях и промени в стойностите на валутите.

6. а) Изменение на границите на обезщетение в съответствие с настоящия член не може да се разглежда преди датата на влизане в сила на настоящия протокол, нито по-рано от три години след датата на влизане в сила на предходно изменение в съответствие с настоящия член;

б) границата на обезщетението не може да бъде разширена до степен, в която да превишава сумата, съответстваща на границата, определена в настоящия протокол, увеличена с 6 % на година и изчислена в сложни проценти, считано от датата, на която настоящия протокол е открит за подписване до датата, на която решението на юридическия комитет влиза в сила;

в) границата на обезщетението не може да бъде разширена до степен, че да превишава сумата, съответстваща на границата, определена в настоящия протокол, умножена по три.

7. Организацията нотифицира всички договарящи се държави за всяко изменение, одобрено в съответствие с параграф 4. Изменението се счита за прието при изтичане на срок от 12 месеца след датата на нотифициране, освен ако в рамките на този срок не по-малко от една четвърт от държавите, явяващи се договарящи се държави по време на приемането на измененията от юридическия комитет, не са съобщили на организацията, че не приемат изменението. В този случай изменението се отхвърля и не влиза в сила.

8. Изменение, което се счита за прието в съответствие с параграф 7, влиза в сила дванадесет месеца след приемането му.

9. Всички договарящи се държави се задължават да спазват разпоредбите на

изменението, освен ако не денонсират настоящия протокол в съответствие с член 26, параграфи 1 и 2, най-малко шест месеца преди влизането в сила на изменението. Такова денонсиране придобива сила от момента на влизане в сила на изменението.

10. Когато изменение е одобрено от юридическия комитет, но срока от 12 месеца за неговото приемане не е изтекъл, държавата, която през този срок става договаряща се държава, е длъжна да спазва разпоредбите на това изменение, ако то влезе в сила. Държавата, която става договаряща се държава след изтичане на този срок, се задължава да спазва разпоредбите на изменение, прието съгласно параграф 7. В случаите, посочени в настоящия параграф, държавата се задължава да спазва разпоредбите на изменението при влизането му в сила или при влизането в сила на настоящия протокол за тази държава, ако това стане по-късно.

Член 25

Протоколи към Конвенцията от 1992 г. за фонда

1. Ако границите на обезщетението, постановени в Конвенцията от 1992 г. за фонда са увеличени с протокол към нея, границите, постановени в член 4, параграф 2, буква а) могат да се увеличат със същата сума посредством процедура, определена в член 24. В такива случаи разпоредбите на член 24, параграф 6 не се прилагат.

2. Ако процедурата, посочена в параграф 1 е била приложена, всяко последващо изменение на границите, постановени в член 4, параграф 2, чрез прилагане на процедурата от член 24, по смисъла на член 24, параграф 6, букви б) и в), се изчислява на базата на новите граници на обезщетение, увеличени в съответствие с параграф 1.

Член 26

Денонсиране

1. Настоящият протокол може да бъде денонсиран от всяка договаряща се държава, по всяко време след датата, на която протоколът влиза в сила за тази държава.

2. Денонсирането се извършва чрез депозиране на съответен документ при генералния секретар.

3. Денонсирането влиза в сила 12 месеца или след по-дълъг период, който може да бъде посочен в документа за денонсиране, след депозирането на съответния документ при генералния секретар.

4. Денонсирането на Конвенцията от 1992 г. за фонда се счита за денонсиране на настоящия протокол. Такова денонсиране влиза в сила на датата, на която влиза в сила денонсирането на Протокола от 1992 г. за изменение на Конвенцията от 1971 г. за фонда, съгласно член 34 от настоящия протокол.

5. Независимо от денонсирането на настоящия протокол от договаряща се държава по него съгласно настоящия член, всички разпоредби на настоящия протокол, отнасящи се до задълженията да се правят вноски в допълнителния фонд във връзка с инцидент, посочен в член 11, параграф 2, буква б), който възникне преди денонсирането да влезе в сила, продължават да се прилагат.

Член 27

Извънредни заседания на събранието

1. Всяка договаряща се държава може да поиска от директора на допълнителния фонд свикване на извънредно заседание на събранието, в срок от 90 дни след депозирането на документ за денонсиране, който според нея ще доведе до значително увеличение на размера на вноските за останалите договарящи се държави. Директорът на допълнителния фонд свиква събранието не по-късно от 60 дни след постъпването на такова искане.

2. Директорът на допълнителния фонд може по своя инициатива да свика извънредно заседание на събранието в рамките на 60 дни след депозирането на всеки документ за денонсиране, ако директорът на допълнителния фонд счете, че такова денонсиране ще доведе до значително увеличение на размера на вноските за останалите договарящи се държави.

3. Ако събранието, свикано на извънредно заседание съгласно параграфи 1 или 2, вземе решение, че денонсирането ще доведе до значително увеличение на размера на вноските за останалите договарящи се държави, всяка от тези държави може, не по-късно от 120 дни преди датата, на която денонсирането влиза в сила, да денонсира настоящия протокол, като денонсирането влиза в сила на същата дата.

Член 28

Прекратяване

1. Настоящият протокол преставя да бъде в сила от датата, на която броят на договарящите се държави стане по-малък от седем или общото количество облагаем нефт, получено в останалите договарящи се държави, включително

количествата, посочени в член 14, параграф 1, падне под 350 000 000 тона, което от двете настъпи по-рано.

2. Държавите, обвързани чрез настоящия протокол, в деня преди датата, на която той преставя да действа, предоставят възможност на Фонда да изпълни функциите си, описани в член 29 от настоящия протокол, и само за тази цел остават обвързани с разпоредбите на настоящия протокол.

Член 29

Ликвидация на допълнителния фонд

1. Ако настоящият протокол престане да действа, независимо от това допълнителният фонд:

а) изпълнява задълженията си относно всеки инцидент, който се е случил преди протокола да престане да действа;

б) има право да упражни правата си върху вноските, доколкото тези вноски са необходими за изпълнение на задълженията му съгласно параграф 1, буква а), включително необходимите за тази цел разходи за управлението на допълнителния фонд.

2. Общото събрание предприема съответните мерки за завършване на ликвидацията на допълнителния фонд, включително справедливо разпределяне на останалите активи между лицата, правили вноски в допълнителния фонд.

3. По смисъла на настоящия член допълнителния фонд остава юридическо лице.

Член 30

Депозитар

1. Настоящият протокол и всякакви изменения, приети съгласно член 24, се депозират при Генералния секретар.

2. Генералният секретар:

а) информира всички държави, които са подписали или са се присъединили към настоящия протокол, за:

(i) всяко ново подписване или депозиране на съответен документ и датата на предаването му;

- (ii) датата на влизане в сила на настоящия протокол;
- (iii) всяко предложение за изменение на границите на обезщетението, направено в съответствие с член 24, параграф 1;
- (iv) всяко изменение, прието в съответствие с член 24, параграф 4;
- (v) всяко изменение, считано за прието съгласно член 24, параграф 7, с датата на влизането му в сила в съответствие с параграфи 8 и 9 от същия член;
- (vi) депозирането на документ за денонсиране на настоящия протокол, датата на депозирането и датата, на която влиза в сила;
- (vii) всяко съобщение, което се изисква от някой от членовете на настоящия протокол;

б) изпраща заверени копия от настоящия протокол на всички държави, които са го подписали и на всички държави, присъединяващи се към протокола.

3. Веднага след влизането в сила на протокола, генералният секретар изпраща текста на Протокола до секретариата на ООН за регистриране и публикуване в съответствие с член 102 от Устава на ООН.

Член 31

Езици

Настоящият протокол е съставен в един оригинален екземпляр на арабски, китайски, английски, френски, руски и испански език, като всички текстове са еднакво автентични.

СЪСТАВЕН В ЛОНДОН на шестнадесети май две хиляди и трета година.

В ДОКАЗАТЕЛСТВО ЗА КОЕТО долуподписаните, надлежно упълномощени за целта от съответните си правителства представители, подписаха настоящия протокол.

